

יוזל ע"י מוסד תורה ורחללו למונגרים רלבנער
הסתדרות נשי מזרחי באמריק
מהדורות מירוחת בערך הסתדרות הצירונית העולמית,
המחלקה לחנוך ולתרבות בגולה - המדריך הדתי.

ראתchan (חשי' ט)
פרק ד' פסוק י"ט.
בבנייה פסוק זה ואלה מקצת דבריהם:

מגילה ט' ע"א: מעטה. בתלמי המלך ישכנע שבעים ושמינית וכוכבים בסבעים
ושבעים בחתם ולא גלה להם על מה כנסם ורבנן אצל כל אחד ואחד, ואכן לסתם: "כתוב
לי חורמת טאה רבכם". (=תרגום לוי תורה מליה לעמך). גנות אקבנין. כל אחד ואחד
שען נויסקימן כלם לדעת אחת וכחובן לו: (בראשית א' ט') **וְאַזְלָגָבּוּ מִצְאָתֵךְ** (בראשית);
(בראשית א' כ'ו) טלא יאמרו טם הוא וטני רשות חן רדא את השם;
... (וכן הלאה, מונה הגם) את כל המקומות שטנו לחלמי המלך)... ויכן (דברים
ה' י"ט) "אט חליך הי אלוקיך אוותם לאחיך לכל העמים".

רשב"ס ד"ה אטר חלק. **חזקוני** אטר חלק לכל העמים: להאייר להם ואפיילו הדיוותם. ועלוב הוו מי
שמטחוה לדבר הנעהה למשמייטו.

רמב"ם הלכות עבודה זרה פרקי ב' הלכה א': עיקר הזרוי בעכו"ם טלא לעבוד אחד
מכלאבראים, לא מלאן ולא גלגל ולא כוכב ולא אחד מארכני יסודות ולא אחד מכל
הנבראים מהט. ובע"פ מהר"ב יודע שהשם הוא אלוקים והוא עירב את הנברא הזה,
הרי זה עירב ע"ז. וענין זה הוא שהזרה תורה עליו ואמרה זו פון טא עיניך
הטעימה וראית את השם..., וכל צבא השמיים ונחתת והשתחוות להם ועבדם אטר חלק
ה, אלוקיך אוותם לכל העולם והם שחליך הי אוטם לבר' ומרוחה טלאו הם
כפדיים כמנגן של עולם ומאמץ טראוי להם לעבדם, ובענין זה צורה
ואנאר "הטמרו פן יפתח לבבכם" כולם: טלא מטעו. שחרהור הלב לעבוד אלוי
לאיות סדרור בינוים ובין הבורא.

ספרנו ד"ה חלק הי אלוקיך אוותם לכל העמים.

סיד' ד"ה אטר חלק הי אלוקיך אוותם: הניחם לחلكם
כלומר שדקבו בהם העמים ולקווים לחלקם **בי' דרך העברים לייחס כל דבר**
אל האל.

(להנעם דברי ט"ל האחוריים ע') דבידי ליטומת ר' ג' ד"ה ואני אקעה את לא
פרעה. הוועתקו בגליון וארא חט"ב).

ר' ט. ר. הריט (חרום מפירוטו בגומני) לא כתוב "אטן חלק לסתם ר' ג' ד"ה ואני אקעה את לא
טה' אה' במשמעו, כאילו הי אטר לצבאו העמים. אבל בכתבוב "אטן חלק"
ה' אוותם לכל העמים נהפוך הוא. השפט והירה והכוכבים, כל צבאו חסמים הם קי
העמיים ונחלתם. להם זקורים העמיים כדי לעשומם לכל שרת להקמתם וՏסקולרטם
חיי הכל וחיל הפרט, והנה ח' אלוקים הוא חלק אוותם לעמים להח' ג'ם,
ולכן עליהם החורבה להסתדר ולמצוא חן בעני ה' ע' חטחות מוסריות בהחותה הטבע
לבצע מעודם. אך האוממות בהיותם שבח' אלה ירדנו ממדרום המערבה טה' אלם
החסט המוסרי, בטליתם בארץ בשתקעו בעבודות לאילוי הטבע. בעולם טלא טעם
טעם חטא כחות הטבע הם "חלקים" - כל' טעמם טל בנ' אדם. בעולם החטא בני
האדם נהפכים לטעם טל כוחות הטבע, הנם נלי משחק בידיהם.

ר' דוד הופמן (תרגם טפרותו בגרמנית לדברים): כוונת הבנרא נחלקו את הקרים
, לגוש אירץ הוא טע'י מדרגת ביןינים זו יגוטן לאט להכרת העליזון, במוכן
ובחדרכיו טל ישראל. בין העמיים מאין להם כל הכרה באלוותם או העבדים
ליוציאיהם החוץ-~~ט-געושים~~-אדים לאילוחות, לא חיו ישראל יכולות לבצע מעוזיהם
להוראותם, להיות להם לאור גוים, כבגד זה לא יקסה למלך. דעת אלוקים לאודם
הטקווים בפלחים הטעש בהודו וחדשו ולהוראותם כי כוכב זה אף הוא איבנו אלא
שם לגבורה מעל גבורה אל עליון טרכ לבדו יאה הכבוד והתחלה. בדעתם לוז קויבע
גם הרמב"ם בהלכות מלכיים, טם הנצירות וגם האלים הנם דהגת ביןיהם המוליכות
את האנושות לקראת ימות המשיח.

1. הסבר מושם מה טנו השבעים את פסוקנו לחלמי? מה הקורי שבסוקנו?
2. כיצד מרצוי כל הנ"ל את הקשי הנ"ל. סדרם לקבוצות
3. הסביר במיוחד את פרוטו השני המובא בדברי הרשב"ם.
4. הסביר את סוף דברי ט"ל (המסומנים בכו).
5. הסביר بما רואה הופמן את עבודת השמי והכוכבים כדרגת בינוים.
6. מה יט ללמד מדברים כ"ט כיה להבנת פסוקנו? למי מן הנ"ל הוא מסיים?

תשובה ו גם טaldoת יט לשלוח להסתדרות הציונית העממית המלחקה נחנוך ולמפרק
בגולה - המדריך הדתי, ירושלים, בטביל בחתם לינוואן, נס. 29.